

Predikan i Kyrkhults kyrka 2012 av Tobias Bäckström

Påskdagen.

”Kristus är uppstånden”

Jes 25:6-9

1 Kor 15:53-57

Matt 28:1-20

Ps: 146, 147, 248, 15, 153

Maria från Magdala och den andra Maria. I Matteus evangelium så är det dessa två kvinnor som går till graven i gryningen den första veckodagen. Men det är inte första gången som Matteus nämner dem. De hade följt med Jesus från Galileen, de hade vandrat i hans sällskap, tillsammans med de tolv. Men till skillnad från de tolv så fortsatte de att följa Jesus, även när opinionen vände. De gick med honom när han bar sitt kors till Golgata. De stod med vid korset under hela hans plågsamma död. Och när man tog ner honom från korset och bar honom till graven så var de där. De satt och vakade vid graven så länge de kunde.

Maria från Magdala och den andra Maria var med ända till slutet. Kanske är det just därför som de också får vara med nu från början. Nu när allt startar upp på nytt. Dessa kvinnor är de första som kommer dit på morgonen. De är de första som får se den tomma graven, som får uppdraget att berätta för lärjungarna av änglarna. Och de är de första som får möta Jesus själv. På vägen från graven till lärjungarna så får de överraskande möta Jesus som kom emot dem och de föll ned för honom, grep om hans fötter och hyllade honom. Lärjungarna visste vid det här laget ingenting.

Kvinnorna var alltså de första som bar det glada budskapet, evangeliet om uppståndelsen vidare. Det budskapet har fortsatt att vandra, det svepte genom hela romarriket på något århundrade och fortsatte sen över hela världen. Ändå ut till våra trakter, vi som bor vid världens yttersta gräns. Ingenting har kunnat stoppa evangeliet.

Men vilka var det mer som gick och berättade vad som hade hänt, den där påskdagsmorgonen. Ja, Matteus nämner hur soldaterna, de som skulle vakta graven men som flydde när ängeln kom, de gick också och förkunnade evangeliet, även om de kanske inte skulle uttrycka det så. De gick till översteprästerna och berättade vad som hade hänt; graven var tom, av allt att döma var han uppstånden, precis som han hade sagt. Hur reagerade då översteprästerna när de fick höra det glada budskapet? Blev de utom sig av häpnad och glädje? Erkände de att de tagit miste om Jesus?

Nej, deras första impuls var: detta får inte komma ut! Och så satte operation mörkläggnings igång. Med en stor summa pengar så mutade de soldaterna med att ljuga om den tomma graven: de skulle berätta för folk att det var lärjungarna som stulit kroppen. Och, tillägger Matteus, det var ett rykte som höll i sig bland judarna ända till den tiden då evangeliet skrevs, kanske 20-30 år senare. Upprepar man en lögn tillräckligt många gånger så kommer folk till slut att tro på den.

Översteprästerna och de äldsta, de visste alltså att det var en lögn. De visste, eller anade vad som verkligen hade hänt. Men de ville inte tro och de drog sig inte för att bekämpa sanningen med en lögn. Detta visar att evangeliet om Jesus uppståndelse inte automatiskt leder till tro. Obegripligt nog så finns det de som inte vill tro.

Men om de verkligen var så att lärjungarna iscensatte bedrägeriet och hittade på berättelserna om hur de mötte Jesus, livs levande. Hur hade de beskrivit saken då?

Ja, i så fall hade det varit en betydligt större samstämmighet och redighet i framställningarna. Det som kännetecknar de olika evangeliernas uppståndelseberättelser är nämligen en viss förvirring. Alla fyra är överens om att det var en grupp kvinnor som var först med att se den tomma graven och höra ängelns budskap. Men sen skiljer de sig åt. Matteus berättar att kvinnorna mötte Jesus på vägen till lärjungarna när de lämnat graven. Johannes berättar att Maria från Magdala, ensam, mötte Jesus precis utanför graven. Lukas är ensam med att berätta om de båda lärjungarna från Emmaus som vandrade med honom ett par timmar.

Ibland har man menat att detta underkänner trovärdigheten för det som vittnena berättar. Men i själva verket är det tvärtom. Modern vittnespsykologi menar att det är om det *inte* rådde någon förvirring eller olika meningar över en sådan här extraordinär händelse, det är då trovärdigheten blir ifrågasatt. När polisen förhör olika vittnen så *förväntar* de sig att få höra olika versioner. Olika vittnen har nämligen befunnit sig på olika platser vid olika tidpunkter. De har olika personligheter och lägger märke till olika saker och har olika minnen av händelsen. Så hade det inte funnits någon skillnad i detaljer, det är då trovärdigheten hade sjunkit.

När evangelierna beskriver uppståndelsen så är man noga med att betona att det handlar om en kroppslig uppståndelse. Det är därför som ängeln visar in kvinnorna i graven: för att visa att den är tom, där finns ingen kropp. Hos Lukas åter han med lärjungarna och de får känna på hans kropp. Jesus var ingen gengångare eller ett spöke. Men även om hans kroppslighet betonas så finns det också en annan sida av saken. När ängeln välte undan stenen så var det inte för att Jesus skulle kunna ta sig ut. Vid den tidpunkten så var han redan uppstånden och graven var tom. Nej, det var för att visa detta som graven öppnades. Jesus kunde gå genom den stängda graven och senare så gick han genom stängda dörrar till rummet där lärjungarna var. Efter uppståndelsen så är han alltså inte längre bunden av rummet som vanliga människor är. Han kunde omedelbart förflytta sig mellan olika platser som låg långt ifrån varandra.

Jesus uppståndelse var inte som Lasaros uppståndelse, han hade inte bara återvänt från det döda för att sen återvända dit igen efter några år. Han hade helt och hållet lämnat den sfär som lyder under de biologiska lagar som gör oss till dödliga varelser. Jesu uppståndelse handlar inte bara om att en individ blev levande, utan det var en universell händelse. Det var en historisk händelse, men samtidigt något mer: den spränger historiens ram. Uppståndelsen är ett språng in i en verklighet som övergår vår.

Därför angår Jesus uppståndelse oss alla. Lasaros uppståndelse är på sin höjd en fantastisk berättelse som fascinerar som inte påverkar oss idag. Men med Jesus uppståndelse så öppnas en ny dimension som angår oss alla även idag. Jesus, inte endast *var*, han också *är*, tack vare uppståndelsen.